

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno Din 20.-
pololetno Din 10.-
četrtletno Din 5.-
Posamezna številka Din

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

mali oglasi do 9 petih vrst a Din 1-50
vešji inserati od 10 petih vrst naprej a Din 2-
notice, izjave, poslano, reklame petih vrst a Din 3-

Uredništvo in tiskovništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7. v hiši „Ekonom“.

Ob smrti Stambolijskega.

Sofija triumfira in z njo vsa svetovna reakcija.

Padel je mož, glasnik nove dobe, ubit je Stambolijski — graditelj enotnega Balkana. Zopet je vklejen bolgarski narod v spono, zopet je brez sile nezjedinjen Balkan.

Z besnim sovraštvom je sovražila Sofija — Stambolijskega. Sovražila ga je tako, da je pozabila na vse svoje medsebojne boje, samo da vrže njega, ki ji je vzel njene privilegije. Iz nič, iz raztrgane vasi se je razvila Sofija na ukaz Ferdinanda v pomembno prestolico. Vsa Bolgarska je morala delati in plačevati za sijaj Sofije, ker Ferdinand je hotel, da skrije zunanji sijaj notranjo propadlost Sofije, da je Sofija za svoje blapčevstvo plačana, da so njegove kreatare zadovoljne.

In po pravici so mogle biti zadovoljne. Kakor je preje guli bolgarskega kmeta kruti paša, tako ga je zdaj odiral Sofijski meščan, da je rastle v Sofiji bogastvo, da pa je na deželi propadal narod.

Cim bolj pa je rastle bogastvo Sofije, tem bolj je rastle tudi njena moralna izprijenost in samo Bukarešta je še lahko teknovala s Sofijo glede koruptnosti. Nobenih idealov ni več poznala Sofija in ozir do materijelne dobra je zadušil vse idealne misli.

In ko je nemška politika Ferdinanda zaukazala izdajniško vojno proti Srbiji, je Sofija brez sramu pritrčila. In ni bilo niti ugovora tedaj, ko je nemški kralj zahteval, da da bolgarski narod svoje kosti za zmago in veličino Nemčije. Da so dobili drobtine, so sofijski meščani brez obotavljanja privolili, da razpolaga z življenjem naroda tuj despot. Niti tedaj se niso streznili, ko je prišel polom. Še septembra 1. 1918 so brez oklevanja prevzeli nase službo Ferdinandovih krvnikov in zaradi ohranitve korit streljali narod, ki je hotel svoje pravice.

Toda tedaj jim je odklenkalo.

Z močno, trdo in brezobzirno roko je postavil Stambolijski kmetjsko vlado, da se prične za Bolgarsko nova doba. Korito za korito je padlo, obstoj je imel le tisti, kdor dela. In trd, toda potreben zakon o splošni delovni dolžnosti je prisilil tudi delovne meščane Sofije, da so delali za napredek Bolgarske.

Stambolijski in kralj Ferdinand

Veliki vodja bolgarskih zemljedelcev je bil vzgled neustrašenega, le za dobro kmetjskega ljudstva vnetega politika. To se je zlasti pokazalo ob raznih konfliktih, ki jih je imel Stambolijski s kraljem Ferdinandom in sicer tedaj, ko je še vse trepetalo pred tem koburškim absolutizmom.

Prvi nastop je imel Stambolijski s kraljem Ferdinandom leta 1908., ko je s svojim možatim nastopom prisilil Ferdinanda, da se je v sobranju odkril.

Drug bolj važen konflikt je bil v letih 1910 in 1911. V velikem Narodnem sobranju, ki je bilo sklicano, da se izpremeni ustava, so predlagali Ferdinandovi podrepaniki, da sme kralj sklepati tajne pogodbe. V vsem sobranju so bili edino Stambolijski in tovariši, ki so se temu nesrečnemu povečanju kraljeve moči uprli z vso silo. In dosledno so vodili proti taki izpremembi ustave boj, pa čeprav jim je vsem grozilo maščevanje. Kako pravilno je bilo njihovo stališče, se vidi najbolj iz tega, da je ravno ta izprememba ustave zagnala Bolgarsko v tr. krvave vojne.

Tretji boj se je izvršil pri otvoritvi 5. velikega Narodnega sobranja.

Z jadrno silo pa je tudi Bolgarska napredovala, kot edina od vseh premaganih držav. V treh letih je ustanovila kmetjska vlada 2142 ljudskih šol, dočim jih je bilo od prejšnjih meščanskih vlad ustanovljenih tekoma 40 let, le 400.

Obenem z naobrazbo naroda pa je rastle tudi gospodarski napredek. Številno zadrž se je podesotilo in zadruge so pričele graditi že lastne tovarne. Vedno bolj je postajal bolgarski kmet neodvisen in je že prihajal čas, ko bo trgovec-posredovalec za kmetjske pridelke in potrebščine odveč.

Se dalekosežnejše in pomembnejše pa so bile mere, ki jih je podvzela kmetjska vlada glede poljedelske zemlje. Samo tisti naj ima zemljo, ki jo obdeluje. To pa ni bilo samo sklenjeno na papirju, temveč kmetjska vlada je hotela to tudi dejansko izvesti.

Ni čuda, da je stara Bolgarska sovražila Stambolijskega do besnosti, ni čuda, da danes triumfira, ker je ubit njen največji nasprotnik.

Toda prežgoden je triumf Sofije, preuranjeno je veselje stare Bolgarske.

Mrtev je Stambolijski — toda umrla ni kmetjska misel. Smrt Stambolijskega je žrtev za njeno zmago, kakor je bila smrt Kristusa potrebna za zmago krščanstva.

Naj si je bil Stambolijski primer odločnosti, vzgled neustrašenosti, slavošpev moči — toda vseeno ni nenadomestljiv, ker vsaka silna ideja da sama od sebe namestnike in zlasti če je posvečena od krvi mučnikov.

Posebno pa velja to za Bolgarsko. Trdno v kmetjskih srcih je zasidrana vera v zmago kmetjske misli in te misli ne bo nihče zatrl, pa čeprav je trenutno s pomočjo velesil organiziran državni udar skoraj igraje zmagal.

Ni na svetu mojstra, ki bi trajno vladal proti volji ljudstva. Na Bolgarskem pa je večina za kmetjsko misel in današnji vladarji Bolgarske so v neznatni manjšini.

Pri volitvah z dne 20. februarja 1. 1920 so dobili zemljedelci od 893.652 glasov, sicer 346.949, torej samo relativno večino. Pri letošnjih volitvah dne 22. aprila pa so dobili bolgarski kmetje že 557.459 glasov, za 210.510 glasov več, ali 54% od-

danah glasov, torej nadpolovično večino. In za njimi so bili najmočnejši komunisti, ki so dobili 198.732 glasov ali 19.15 odstotkov. Danes so se komunisti združili z zemljedelci proti vladajočemu režimu in predstavljajo združeni ogromno večino naroda nad 73 odstotkov, ali tri četrtine vsega naroda.

Nobenega dvoma ni, da bo ta opozicija še silno narastla, ker nova vlada Cankova je krepko pričela hoditi po poti prejšnjih koruptnih vlad.

Splošna delovna dolžnost je padla, Sofija ima zopet pravico do postopanja, vsi župani zemljedelci so odstavljani in na njih mesto so prišli ne uradniki, temveč oficirji. Zemlja bo vrnjena veleposestnikom, kapitalizem je potisnil v stran zadružništvo, v vsej državi je zavladalo nasilje in najokrutnejši terorizem.

Z brezprimernim nasiljem hočejo zato preplašiti narod. Preki sod deluje po vseh mestih in vsi voditelji zemljedelcev so vrženi v ječo. Smrtna kazen divja po deželi in samo v Plovdivu je bilo en dan obsojenih 500 kmetov na smrt.

Kakor da bi se ponovili časi boja za Staro pravdo, ko so se pri Krškem lomila drevesa od teže obešenih kmetov, tako divja reakcija na Bolgarskem. Sicer pa tako občutljiva Evropa, ki takoj zatrobí svojo hinavsko pesem o človeških čustvih, kadar se skrivi kakemu njenemu človeku las, ta Evropa molči na grozečostva nad kmetjskim ljudstvom, ker gre zmaga Cankova v njen račun.

Ko je Stambolijski popolnoma prelomil z Jugoslaviji sovražno politiko, je zadel v sršenovo gnezdo. Kaj bi počeli razni makedonski četaši, ki se vse življenje niso učili drugega ko hajdukovanja, če bi postali odvisni. In meščanstvo! Kako bi moglo slepiti narod z nacionalnimi frazami, če bi pa bil dosežen mir z Jugoslavijo. Ne, spori s tujino so morali ostati, ker le tako so mogli izvajati razni ljudje svoje kupčije.

Toda bolj od notranjih so bili nevarni zunanji sovražniki sporazuma med Srbi in Bolgari. Če bi bil sporazum obsojen, potem ne bi bil več daleč čas, ko bi se združili Bolgari z nami v eno državo. V popolno Jugoslavijo od Jadrana do Črnega morja. Nepremagljivi zid bi bila ta država in za večno bi bilo izključeno, da bi tute sile izkoriščale Južnoslovence. S svojimi 20 milijoni prebivalcev, s svojimi

milijoni prvovrstnih vojakov, bi Italija, čeprav velesila, niti misliti ne smela, da stopi s to državo v boj. Ena najmočnejših vojaških sil Evrope bi bila ta država in v zunanji politiki odločujejo bataljoni in zato bi ono upravljanje sveta izza zelenih miz v Londonu, Parizu in Rimu vsaj za Jugoslavijo prenehalo. Še tem bi pa tudi prenehala vsaka eksploatacija naših narodnih dobrin in masten dobiček, ki ga imajo Angleži od Bolgarov in ki ga mislijo še imeti od nas, bi odpadel.

Pokopane pa bi bile vse laške sanje o italijanski ekspanzivnosti na Balkan in narobe bi s celotno Jugoslavijo prišla v resno v nevarnost laški Trst in meja na Snežniku. Enako bi bile poteptane v prah tudi vse nade Madžarov, da bo obnovljen nekdanji sijaj krone sv. Stefana, da bodo oni zopet gospodarji nad našim narodom.

Toda Stambolijski je ubit in vse že skoraj pokopane nade so ostale.

In zato triumfira Italija, zato triumfira Madžarska, zato triumfira vsa nam sovražna reakcija.

Tudi njih triumf je prežgoden. Bili smo bedni med bednimi in vzdržali smo njihov pritisk. Se lažje, še sigurneje ga bomo prenesli sedaj, ko je svoboda sosedstva naše moči.

Prišel bo pa tudi sporazum z Bolgari, pa čeprav je ubit Stambolijski.

Njegova smrt je prepričala vse kmetjsko ljudstvo, ne samo v Bolgariji, temveč tudi v Jugoslaviji, da priinese rešitev narodu samo kmetjska vlada.

Otročje lahko bo pa kmetjska vlada izvedla sporazum, ker med delavnim jugoslovenskim kmetom ni razlik, ker nihče noče nikogar izkoriščati. Od svojega dela živi bolgarski kmet, od svojega jugoslovenski, zato bosta tudi z lahkoto svojo usodo uredila sama!

Danes triumfira Sofija, danes triumfira reakcija.

Tovariši! Naša naloga pa je, da pripravimo pot drugemu triumfu — triumfu kmetjske misli.

Ubijalci Stambolijskega ne smejo triumfirati, reakcionarji sveta se ne smejo radovati — zeleni prapor mora zmagati, smrt Stambolijskega mora biti maščevana!

To vam kliče truplo Stambolijskega — predboritelja za zmago kmetjske misli!

Današnji številki smo pričeli položnice, za vse one c. naročnike, katerim poteče naročnina koncem prvega polletja. Prosimo vse cenj. naročnike, da se poslužijo položnic, ker smo vsled visokih tiskarskih stroškov prisiljeni, da ustavimo list vsem, ki ne bi naročnine pravočasno poravnali.

Upravništvo „Kmetijskega lista“.

Dogodki na Bolgarskem.

Vzrok državnega udara.

Dne 1. junija je bila seja glavnega odbora zemljedelske stranke. Na tej seji je bilo sklenjeno, da se proglasi dne 15. junija na Bolgarskem republika in da bo predsednik republike Stambolijski. Da bo ta namerna uspeša, je sklenil glavni odbor stranke, da se na ta dan zbere v Sofiji do 200.000 kmetov, ki dobe ta dan orožje. Prilika za sklicanje tako ogromnih kmetjskih mas je bila zelo ugodna, ker se je imela dne 15. junija slovesno blagosloviti najkrasnejša cerkev Bolgarske, cerkev Aleksandra Nevskega, ki se je zgradila s prostovoljnimi prispevki vsega bolgarskega naroda kot znak hvalečnosti naroda Rusom, ki so oprostili Bolgarsko od turškega gospodstva. Cerkev je veljala 36 milijonov zlatih levov in bi bila že odkrita leta 1912, da ni prišla vmes balkanska vojna.

Vsi udeleženci te glavne seje so bili slovesno zapriženi, da bodo o sebi molčali. Toda med njimi je bil izdajalec. Bil je to rez. kapitan Sikundov, policijski namestnik v Sofiji. Ta je vso namero izdal v podrobnosti opozicijonalcem in ti so sklenili, da je treba zemljedelce prehiteti. Noč od 10. na 11. junij je bila določena, da se v njej izvrši preobrat. Zarotniki so se glede preobrata sporazumeli tudi s kraljem, ki je na njihove načrte pristal.

O namerah zarotnikov je pričela kmetjska vlada nekaj slutiti in notranji minister Stojanov je Stambolijskemu

dinanda je meščanska vlada že sklenila, da prične z vojno. Vseeno so šli na zborovanje v carsko palačo tudi zemljedelci, da vsaj polusvojto preprečiti pretečo nevarnost. V imenu zemljedelcev je bil poslan Aleksander Stambolijski.

Prevzet od gneva do vladujočih je tedaj, dejal Stambolijski, sledeče skrajno drzne besede:

»Vaše Veličanstvo! Ko stojim prvič pred vami kot zastopnik poljedelske Bolgarske, sem dolžan, da vam smelo povem resnico, zlasti v tem da Bolgarsko tako usodno trenutku.

Vse, kar podvzamete s svojo današnjo vlado, bo obsojeno od bolgarskega naroda, ki je izgubil vero v vas, ki se je v svojem srcu odrekel od vas, kot od prebrisane diplomate. Narod je izgubil vero v vse dosedaj vladajoče stranke, zakaj rane in grozote z balkanske vojne so še nezacejene.

Zato opominjamo! Varujte nevarnost. Ne pozabite, da je duša naroda od vas ločena in da sedanja vlada ni v stanu, da bi jo zopet združila z nami.

Na carjeve grožnje je nato odgovoril Stambolijski sledeče:

»Vaše grožnje me ne dosejajo... Vi hočete iti po svoji poti, ki je vedno končala katastrofalno... Pojdite, jaz bom šel po svoji... Toda zapomnite

si! Če si dovolite samolastnosti, kakor preje, tedaj vas bo zemljedelska zveza v imenu vsega naroda težko in pravično obsodila... Zapomnite si, da plačate ta svoj korak z glavo!

Tako je govoril neustrašeni Stambolijski vsemogočnemu carju, ko je hotel vojno.

Kako pa so govorili naši klerikalni generali leta 1914?

In ti ljudje si upajo danes kritikovati Stambolijskega!

Kmalu nato, (10. septembra) je bila proglašena mobilizacija. 11. se je že razširila po vsej bolgarski vest, da je bil Stambolijski ubit, 12. je bil nanj storjen atentat, 13. je bilo izdano povelje o aretaciji Stambolijskega, kar se je čez dva dni tudi zgodilo. 30. septembra je izbruhnila vojna in 1. oktobra je bil Stambolijski obsojen na smrt, 9. pa pomiloščen na dosmrtno ječo. Tedaj je bil obsojen tudi Daskalov, sedanjí naslednik Stambolijskega.

Naši klerikalni generali pa so do bili odlikovanja in razne ugodnosti, ker so gnali ljudstvo v smrt.

Šesta in glavna bitka pa se je bila leta 1918, ko so se ob zlomu bolgarske armade uprli vojniki in oprostili Stambolijskega in Daskalova. Takoj sta stopila oba na čelo upornikov in na Dobrem polju sta organizirala revolucionarno armado. Cilj te armade je bil, končati vojno, ki jo je hotel Fer-

dinand voditi še naprej in skleniti v Solunu premirje. Proglasiti so hoteli dalje republiko, kaznovati vojne krivce, vzeti premoženje vojnim dobičkarjem, in uvesti druge koristne in nujne reforme. Proti vojakom pa je zbrala tedanja demokratična vlada s pomočjo Nemcev veliko silo in prišlo je do krvavih bojev. Pri Vladaju in Knjaževu je pokopanih okoli 3000 teh junakov-upornikov. Car Ferdinand je bil vseeno od naroda odstavljen. Toda pred svojim begom je hotel izdati povelje, da se Stambolijski in Daskalov zapreta in obsodita na smrt. To se je tudi zgodilo in cele tri mesece so bili revolucionarji preganjani. Toda končno so bili amnestirani, ker je zemljedelska zveza zmagala.

Tik pred končnim porazom Ferdinanda je dejal Ferdinand Stambolijskemu:

»Naj bo pozabljeno, kar se je zgodilo. Jaz vam odpuščam.«

Stambolijski pa mu je odgovoril: »Toda jaz vam ne odpuščam in potrdil se bom, da vas bo narod sodil!«

Te besede so bile vzrok, da je bil Stambolijski potem obsojen na smrt.

Vedno neustrašen, vedno odločen zagovornik ljudstva — je bil Stambolijski.

Sava mu!

javi, da se nekaj pripravlja. Ponudil mu je tudi vojaško pomoč, ki jo je pa Stambolijski kot nepotrebno odklonil, temveč samo povdaril, da naj skrbi Stojanov, da bo vsak upor v Sofiji v kali zadušil.

Dne 8. junija je povabil Stambolijski k sebi kralja, ki se je povabilu odzval. Tekom pogovora je izjavil Stambolijski, da zahteva blagor naroda, da se kralj odpove prestolu, ker je za Bolgarsko edina rešitev republika. Kralj ni na ta poziv odgovoril in se je vrnil na dvor. Takoj po prihodu na dvor je javil zahtevo Stambolijskega zarotnikom, ki so sklenili, da se ima državni preobrat izvršiti še isto noč.

Po Sofiji pa govore tudi čisto odkrito, da je pridobil Borisa za zarotnika sam Ferdinand, s katerim je imel Boris v nekem mestecu ob Donavi tajen sestanek. Ferdinand je prepričan ob tej priliki Borisa, da je zanj edim spas stara Bolgarska in da mora zato iti z onimi, ki so za Ferdinandovo Bolgarsko.

Makedonstvujušči.

Veliko vlogo so igrali v državnem udaru Makedonstvujušči kakor se imenujejo četaši iz Makedonije. Dele se v dva tabora, v federaliste in v avtonomiste. Federalisti so bili s Stambolijskim dobri, avtonomisti pa njegovi smrtni sovražniki. Teden dni pred preobratom, so se odigravali krvavi boji med obema skupinama makedonstvujuščih. Federalisti so podlegli in kdor od njih ni pobegnil, je bil brez usmiljenja pobit. Bilo je pravo klanje, za katero se je pa izvedelo šele po preobratu. Ta boj je povzročil, da so se v zadnjem času makedonski četaši — federalisti pričeli v velikem številu predajati našim oblastem. S tem, da so zmagali avtonomisti, je bilo omogočeno, da so mogli četaši nastopiti v preobratu.

Vranglovci.

Važno stališče pri preobratu so igrali tudi Vranglovci. Že lani je izdelal njih general Müller, ki živi v Jugoslaviji, načrt, kako bi bil vržen režim Stambolijskega in kako bi postala Bolgarska baza za pohod ruskih monarhistov proti Rusiji. Toda lani jim namera ni uspela in Vranglovci so bili razoroženi. Letos pa so v celoti stopili na stran zarotnikov in Vranglovci v Jugoslaviji so odkrito pozdravljali padec Stambolijskega. Da, listi so celo poročali, da je odšlo 5000 Vranglovcev iz Jugoslavije na Bolgarsko na pomoč vlad Cankova. Tako plačujoče caristični Vranglovci gostoljubnost Jugoslavije.

Vloga Italije.

Najpomembnejše podporo so uživali zarotniki od Italije. Da bi bila Jugoslavija vezana, so Italijani hoteli organizirati na albanski meji vstajo proti Jugoslaviji. Dasi so izdali dosti denarja, ni njihova namera uspela. Albanci imajo dosti, da bi hodili za Italijane po kostanj v žrjavico. Več uspeha pa so imeli Italijani drugod in njihov nastop poleg angleškega je največ pripomogel k temu, da Jugoslavija ni mogla posredovati v prilog Stambolijskega. Izdatno so tudi podpirali Italijani zarotnike z orožjem in denarjem. Zarotniki so imeli toliko denarja, da so plačevali vse v lirah. Vedno in povsod je Italija proti nam in z njenim sovraštvom moramo računati vedno.

Zakaj je Anglija za Cankova?

Predvsem je hotela Anglija oslabilo Francijo. Ker je bila mala antanta na strani Francije, so hoteli angleški kapitalisti oslabilo Jugoslavijo. To namero naj izvrši Bolgarska. Jugoslavija mora iti za hrbotom sovražnice in zato mora zavladati na Bolgarskem Jugoslaviji sovraina vlada. To je bil političen vzrok, da je Anglija nastopila proti Stambolijskemu in Jugoslaviji. Merodajni pa so bili tudi čisto gospodarski motivi. Kmetijska vlada ni dopuščala takega izkoriščanja Bolgarske od strani tujih kapitalistov, kakor bo to brezdvoma storila meščanska kapitalistična vlada. Zmago Cankova bo torej bolgarski narod zelo drago plačal in Angleži bodo za svojo podporo, ki jih vrhu tega ni nič veljala, odnesli ali tobačni monopol ali pa druge gospodarske koncesije.

Sramotna pa je bila vloga Rumunske.

Rumunska je z nami zvezana, pa nas je kot prva zapustila in sicer samo iz dobičarskih ozirov njenih koruptnih voditeljev. To si je treba zapomniti.

Naak.

Na naši strani je bila edino Francoska in samo nanjo smemo računati tudi v bodoče. Francoska sama pa ne sadostuje in zato je naša dolžnost, da se naslonimo tudi na Rusijo. Francoska-Rusija-Jugoslavija, ta trikot je edina rešitev za nas, pa tudi za mir v Evropi.

Boll.

Preobrat se ni izvršil tako gladko, kakor hoče natveziti vsem bolgarska vlada. V Sofiji je bilo 300 do 400 mrtvih na stotine ranjenih. Hudi boji so bili tudi po deželi. Ker pa niso imeli kmetije železnic v rokah, proti njim pa je nastopala oborožena in dobro organizirana

vojska, obstoječa iz oficirjev, Vranglovcev, četašev in redne vojske, niso mogli kmetije uspeti, pa čeprav so na več krajih zmagali.

Smrt Stambolijskega

še vedno ni povsem pojasnjena. Znano je samo to, da je padel v bližini Slavovice. Govori se, da je njegovo bivališče nekdo vojakom izdal, nakar je bil prijet, Cisto gotovo pa je le to, ker se v tem ujemajo vsa poročila, da je bil Stambolijski usmrčen.

Padel je vodja, toda misel ostane.

Kljub smrti Stambolijskega pa ne prestane zemljedeljska stranka niti najmanj s svojim delom. Nasprotno, njena sila se vsled nasilja stalno jača in danes so zopet v stanju vsi, ki so jo zapustili. Vodstvo stranke bo prevzel bivši poslanik v Pragi dr. Rajko Daskalov, ki je skupaj s Stambolijskim doživel najtežje čase, pa tudi najbolj razveseljeval zmagi. Z zvestim srcem bomo sledili boju bolgarskih tovarišev, zakaj skupna misel nas drži in ista ljubezen nas veže.

Iz življenja Stambolijskega.

Aleksander Stambolijski je bil rojen leta 1879. v Slavovici, v okraju Tatar Pazardžik, kot sin kmetijskih starišev. Živel je dolgo na vasi, ker tedaj še ni bilo dano kmetikemu sinu, da bi mogel iti v mesto v šolo. Kljub svoji neizoliranosti pa se je Stambolijski že zgodaj, s svojim 19. letom pričel baviti s politiko in s samonabrazbo je nadomestil to, česar se ni mogel naučiti v šoli. Bil je eden prvih, ki so pričeli delati za prubo kmetijskega ljudstva in že leta 1898. je sodeloval pri zemljedeljskih listih. Leta 1908. je bil prvič izvoljen v skupščino in od tedaj je stopil na čelo bojevnikov za kmetijske pravice. O njegovem neustrašenem boju s Ferdinandom poročamo v podlistku. Stambolijski je bil vedno v prvih in najbolj nevarnih mestih boja. Njegova energija je bila pregovorna in enako njegova brezobzirnost. Stambolijskega zasluge za bolgarski narod so ogromne. S svojo spretno politiko je dosegel, da je bila Bolgarska znižana vojna odškodnina za dve in pol milijarde zlatih frankov. To pa se mu je posrečilo samo zato, ker je pridobil Bolgarski zaupanje tujine. Samo Stambolijskijeva zasluga je dalje, da je Bolgarska prestala posledice vojne in da se je pričelo gospodarsko stanje vidno boljšati. Zlasti neveljavih zaslug pa si je pridobil Stambolijski za napredek kmetijske misli. Njen prapor je dvignil tako visoko, ko še nihče pred njim in njegova zasluga je, da se je pričela kmetijska misel širiti tudi v Rumuniji in sicer tako silno, da je koruptna Bukarešta kar zatrepetala in da je brez ozira na nacionalni interes priznala kot prva vlado Cankova, čeprav so v njej zbrani oni Bolgari, ki hočejo vzeti Rumuniji Dobrudžo. Stambolijski je pal ko žrtev kmetijske misli. Toda njegova žrtev ni zaman in spomin nanj bo družil še naprej bolgarske kmete v boju za elementarne pravice kmetijskega ljudstva. Strašen za vse nasprotnike je bil Stambolijski živ, strašen je tudi zdaj — mrtev, ker njegova smrt kriči po maščevanju.

Zadružni zvezi, „Slovenec“ in prof. Remcu.

Na naša dva članka o Zadružni zvezi smo prejeli dva popravka od Zadružne zveze, doživeli dalje lažnjiv odgovor v „Slovenec“ in pa slab, iz zadruge porojen in z namalanimi škarijami osolen dovtip prof. Remca. Prvi popravek „Zadružne Zveze“ je sicer zanimiv, ker priznava s molkom naše najkonkretnje očitke. Ker pa ne odgovarja določilom tiskovnega zakona, roma popravek v koš. Naj bodoče gospodje popravkarji boljše prečitajo zakon.

Drugi popravek pa bomo priobčili v prihodnji številki.

Pripominjamo le, da smo morali Zadružno zvezo kaj dobro zadeti, če si ne zna pomagati drugače ko z vodenimi popravki.

In vendar je stvar zelo enostavna in to si naj zapomni tudi prof. Remec. Borc je javno, v javnem lokalu (brezalkoholni gostilni) očital prof. Remcu, da je neka kapitalistična družba dobila od Zadružne zveze dva milijona kredita zato, ker je prof. Remec kot posledovodič podpredsednik Zadr. zveze soudeležen na podjetju, ki je kredit dobilo. To je Borc govoril pred več pričami in še posebej naročil dr. Basafu, da to prof. Remcu pove.

Torej g. profesor! Tožite Borca in mu dokazite pred sodnijo, da vas je obrekoval. Dokler tega ne storite smo opravičeni trdit, da sicer niste zagrešili nobene goljufije, ampak da ste zlorabili mesto, ki ga zavzemate pri Zadružni zvezi v sebične namene.

Sedaj še odgovor „Slovencu“. Mesto da se „Slovenec“ hinavsko zgraža nad tem, da je tov. Pucelj odgovorni urednik „Kmetijskega lista“, naj raje doseže, da bo odložil prof. Sušnik odgovorno uredništvo „Dololjuba“, Vlado Pušenjak pa odgovorno

uredništvo „Slov. gospodarja“ in potem tudi tov. Pucelj ne bo niti minuto dalje odgovorni urednik.

Zgražanje „Slovenca“ pa ni samo hinavsko, temveč tudi smešno. Tov. Pucelj se nikdar ni zlezel pred „Slovencem“ pod klop, pač pa opetovano že „Slovenec“ pred tov. Puceljem, kar pričajo številne tozadevne obsodbe „Slovenca“.

Enako je tudi pred „Kmetijskim listom“ prav nelepo zlezel pod klop prof. Sušnik in razni drugi klerikalni poslanci, dočim „Kmetijski list“ še nikomur ni ostal odgovora dolžan.

Kar se pa tiče „Slovenčevih“ laži, da je naša stranka proti zadružništvu, pa samo „Slovenca“ pozivljemo, da pride z dejstvi, kar bo sigurno več zalego, ko prazne „Slovenčeve“ čenče, ki so po svoji lažljivosti znane že preko mej Slovenije.

Torej z javno besedo na dan, kdaj je bila SKS proti zadružništvu in pa tožba proti Borcu.

Samo to je odgovor, vse drugo pa je larifari, ki ni vredno niti Remčevih škarij.

Posl. Škulj in naši fanti.

Na seji vojnega odseka je zahteval dr. Lukinič, da naj se vzamejo novinci k mornarici le iz nekaterih pokrajin, predvsem iz primorskih.

Kakor poroča „Slovenec“ je proti temu nastopil z vsod odločnostjo poslanec Škulj. Predlog Lukiniča je bil zavrnjen.

Po novem vojnem zakonu bodo služili vojaki pri vseh vrstah orožja po 18 mesecev, le pri mornarici dve leti. Po Lukiničevem predlogu bi bili Slovenci od službe pri mornarici oproščeni. Poslancu Škulju se naj torej zahvalijo tisti, ki bodo služili dve leti.

Pomisliti pa je treba še nekaj.

S predlogom Lukiniča bi bil storjen začetek, da služijo fantje le v domačih krajih. Če bi enkrat obveljalo za mornarico, bi potem veljalo tudi za pehoto.

Ta začetek pa je onemogočil poslanec Škulj.

Taka je v praksi klerikalna skrb za naše fante!

Pokralinske vesti.

(Pred veselim dogodkom v naši kraljevi rodbini.) Iz Beograda poročajo, da pričakuje Nj. Vel. kraljica Marija v septembru vesel dogodek. Kraljica je povsem zdrava in se izvrstno počuti. V kratkem prideta kralj in kraljica na Bled, kjer ostaneta do konca avgusta. Kraljica se že zelo veseli na bivanje na Bledu.

(Da ne bo pozabljeno.) O zavezniku morilcev Stambolijskega, o kralju Borisu piše „Slovenec“ tako simpatično, kakor še ni nikdar pisal o kralju Aleksandru.

(Poziv gospodu „Zebotu.“) „Slovenski gospodar“ z dne 14. junija prinaša neko poročilo o novem vojaškem zakonu. Poročilo je sicer tako nejasno, netočno in revno, da sicer ne zasluži niti pozornosti, če ne bi vsebovalo tudi impertinentne laži, da se namreč „tudi Pucelj zavzema za srbijski način vojaškega zakona“. Pod tem člankom je podpisan nek „t.“. Gospod Zebot, ali ste Vi identični s tem „t.“? Prosimo, da se izjavite, ker drugače bomo smatrali, da ste Vi zagrešili to podlost!

(Borovnica.) Poziv gospodu kaplanu Ivanu Knafeleju. Dne 15. junija ste blagovolili se izjaviti v občinski pisarni v Borovnici priporo več priči, da je „Jugoslovanski klub“ glasoval v skupščini za 6 mesečno vojaško službeno dobo, med tem ko so demokrati, radikalni bili za 3letno službovanje. In dostavili ste, gospod kaplan, da je z radikalni in demokrati glasoval tudi tovariš Pucelj. — Ker je pri klerikalcih, žal ni pri tem izvzeta niti duhovščina, neinformiranost nad vse pogosta, nočemo takoj trdit, da ste gospod kaplan lagali in bližnjemu jemali vedoma dobro ime. Zato Vas hočemo najprej poučiti. V skupščini se je glasovalo le o vladnem predlogu novega vojaškega zakona. Kak predlog Jugoslovanskega kluba tozadevno sploh ni prišel v poštev, še manj na glasovanje. V vladnem načrtu je predvidena za vse vrste orožja, razven za mornarico, kjer velja 2letna službeno doba, 18 mesečna služba v kadru. O 3letni službi sploh nihče govoril ni, gre torej Borovnici, oziroma, Vam gospod kaplan, trditi, da ste prvi, pa čeprav v negativnem smislu izprožili to velepametno stvar. Sporočamo Vam dalje sledeče: Najprej se je glasovalo o nujnosti vladnega zakonskega načrta o ustroju vojske. Za nujnost so glasovali poslanci Jugoslovanskega kluba, tov. Pucelj pa proti. V podrobni razpravi pa so poslanci Jugoslovanskega kluba v resnici glasovali dostikrat proti, toda isto je storil tudi tov. Pucelj. — Gospod kaplan! Pojasnili smo Vam zadevo mirno

in objektivno. Če hočete, da Vas uvrstimo med poštenjake, potem veste, kaj je Vaša dolžnost. Kakor ste javno hoteli škodovati tov. Pucelju z napačnimi trditvami, tako morate sedaj tudi javno to prekalicati in po katekizmu tudi svoj očitke obžalovati. Trdno smo prepričani, da bi pravi Kristusov namestnik storil to sam od sebe, dvomimo pa, če bo isto storil klerikalni agitator, pa čeprav je v to pozvan. Gospod kaplan! Samo od Vašega postopanja odvisi, kako mnenje bo zavladalo o Vas.

(V Zabluci pri Škofji Loki) je umrla v visoki starosti, 97 let Marija Logonder, roj. Kuralt. Pokojnica je bila rojena 27. marca leta 1822 in doživela v svojem življenju tri cesarje in dva kralja. Do zadnjega je bila pokojnica dobrega spomina. Naj počiva v miru.

(V Poljanski dolini) živi mož, ki je velik klerikalni petelin in zato tudi župan. Občina Trata je tista srečna občina, ki se ponaša s tem klerikalnim petelinom kot županom. Toda mož ni samo velik po svoji klerikalni hujskariji, temveč se razume tudi na druge stvari. Tako zna prav imenito kazati svoje dostojanstvo nad posli. Žalibože se mož pri tem preveč spozablja in sicer tako, da bi se morali za njegove divjaške manire zanimati tudi orožniki. V Tratah menda vendar še ni posebnega paragrafa, da bi se smelo posle kar s steklenico po glavi udrihati.

(Gorenjska sokoška župa) priredi svoj redni letni nastop dne 1. julija t. l. v Radovljici. Ta dan se vrše tudi tekme članstva. Natančnejši spored se objavi potom lepakov.

(Žuženberk.) Tako podel je zadnji „Domoljubov“ dopis iz Žuženberka, da bi ga moral shraniti vsak poštenjak, da bi še pozni rodovi znali, kako falotsko je pisal list, ki trdi, da brani katoliška načela. Fej vam podleži. Bilo bi pod častjo, da bi odgovarjali na ta dopis. Pribijemo le eno. Le tisti, ki je cel pagan v svojem srcu, more z dopadljivostjo poročati o nesreči bližnjega in pa o skromnih prostorih društva. Ali hočejo klerikalci, da pričemo mi pisati o škandalih, ki se dogajajo po nekkih graščinah, kar so vsa župnišča! Naj ne izjavijo, kajti vsaka potrpežljivost ima svoje dno!

(Občinski gerent Inkret iz Krčevine) ki je bil obtožen, da je na škodo občine poneveril 32.000 kron, je bil pred mari-borskim sodiščem — oproščen. Kritike razsodbo so prepovedane in zato ne moremo drugo — ko molčati.

(Zavodnje.) Hoteli smo razgrniti čez vse plaše pozabljivosti. Ker pa ne preneha „S. Gospodar“ s svojimi nizkotnimi napadi na naše moze, vračamo milo za drago. Ker pa smo mnenja, da se treba boriti v prvi vrsti z najvišjimi in ker čisto gotovo naš župnik ni brez upliva na pisavo „Slov. Gospodarja“, naj velja njemu najprej naša pozornost. Kako lepo bi živeli pri nas, če bi bil naš župnik vsaj polovico tako vnet za svoje pastirske dolžnosti, kakor pa je za dolžnosti klerikalnega agitatorja. Par primerov naj pove vse. Pred kratkim je bil poklican naš župnik k nekemu bolniku. Krščansko tolažbo je dal na ta način, da je nahrulil gospodinjino: „Sram Vas bodi, ker je Vaša hiša volila s samostojno.“ In da je stvar bolj držala, je dodal par psovki iz „Straže“. — Bil je pogreb pokojne žemice, ki pa je imela to „napako“, da ni bila njena hiša dostopna za klerikalne hujskarje. Pogrebci so nabrali 500 kron za sv. maše, župnik Rožman pa je poslal denar nazaj, češ, da za take ljudi ne bo maševal. — Največja skrb našega župnika je sedaj prodajalna konzuma. Nima moč proti temu, če bi bilo s konzumom v resnici pomagano ljudem, vsaj je vsako omiljenje draginje hvalevredno. Ampak takih gospodarskih naukov še nismo nikjer zasledili, da bi konzum, ki kupuje pri trgovcu, mogel manjšati draginjo. Nikakor pa ne gre, da zanemarija župnik zaradi prodajalne šole. — Red mora biti povsod, gospod župnik in ker ste dušni pastir, bodite tudi naprej to in šele potem klerikalni agitator in celo mi se bomo sprijaznili z vami.

(St. Jur ob Ščavnici.) Po kratki in mučni bolezni, je previden s sv. tolažbi, umrl v visoki starosti Anton Korosak, posestnik v Galuškaku. Pokojnik je bil mož stare korenine, trdnega značaja in odličien kmetovalec. Bil je vedno odločen zagovornik kmetijske misli in borci za zmago Stare pravde so izgubili v njem zanesljivega tovariša. Bodi mu ohranjen časten spomin!

Politične vesti.

(Dogodki na Bolgarskem) so potisnili vse druge dogodke v ozadje. V skupščini je zaradi neodločne vladne politike ostro napadel vlado Pribičević, ki je zahteval, da bi morala vlada takoj z orožjem intervenirati v prilog Stambolijskega. Opozicionanci iz federalističnega tabora so z neprikritim škodočeljem beležili poraz naše vlade, pa čeprav je bil to poraz nas vseh in ne samo vlade.

(Odgovor Ninčiča) Pribičeviću je odgovarjal zunanji minister Ninčič, ki je

dejal, da Jugoslavija ni mogla intervenirati, ker ni imela dovolj vojske in ker se nastopila proti intervenciji gotove velesile. Oborožena intervencija bi pomenila naravnost vojno. Pomisliti je dalje treba, da oborožene intervencije niti ne bi mogli zadostno utemeljiti niti ne bi mogli kazati, če je bil kršen mirovni dogovor od strani vlade Cankova ali ne. Zelo je zagovarjal Ninčič tudi stališče Rumunske. Ta del njegovega govora je bil brez dvoma najslabši. Sploh je naredil Ninčičev govor zelo slab utis in ni mogel izbrisati utisa, da ni bila vlada na višku svoje dolžnosti.

(Govor Jovanovića), zastopnika zemljoradnikov. Odkrito in pošteno se je zavzel Jovanović za Stambolijskega in čisto pravilno je naglasil, da je bil Stambolijski ubit od Ferdinandom, vsled česar bi morala storiti Jugoslavija vse, da se Ferdinandova Bolgarska nikdar več ne obnovi. Ker se je pri preobratu na Bolgarskem zopet izkazalo, da ni naša zunanja politika dobra, je zahteval Jovanović, da se osnuje parlamentarni odbor, ki bo nadzoroval zunanjo politiko naše vlade. Predlog Jovanovića je nad vse umesten, kljub temu ga pa radikalni ne bodo izvedli, ker kaj bi bilo potem z raznimi njihovimi poročili, ki žive od raznih komist in ki imajo patent na vsa dobro plačana diplomatska mesta.

(Poruhje.) Angleški posredovalni poizkus nima pravega uspeha, ker so Francozi čisto po pravici nepogostljivi. Francozi vedo namreč čisto dobro, da bi v tistem hipu, ko bi popustili, izgubili vse. V zasledenem Poruhju se ponavljajo nemiri, ko tudi sicer v Nemčiji in to vsled ogromnega padca nemške marke. En dolar velja namreč že preko 160.000 mark.

(Čisto neklerikalno) je govoril tudi prof. Sušnik. Da pa ne bo imel njegov govor preveč uspeha, za to bo že skrbel „Domoljub“, čegar odgovorni urednik je prof. Sušnik. Tudi donesek h klerikalni morali.

Gospodarstvo.

(Bolgarska valuta.) Državljanska vojna razsaja v Belgiji in vlado si je prilastila skupina ljudi, ki nima niti tretjine prebivalstva za seboj. Narodno gospodarski zakon je, da mora veljavna papirnatega denarja države, ki preživlja težko notranjo krizo padati ne pa rasti. Bolgarska pa postavlja vse zakone na glavo. Tik pred državnim preobratom na Bolgarskem je pričel rasti na curiški borzi lev in po preobratu raste stalno. Dne 8. t. m. je bil vreden lev na curiški borzi še 5,90 švicarskega vinarja, potem 6, 6,25, 6,20, 6,30, 6,80, 6,95 in dne 16. že 7,25 švic. vinarja. Da bi mogli bolgarski prekucni dvigniti z lastnimi sredstvi tako visoko lev, je izključeno. Pač pa so jim pridno pomagali naši zavezniki Italijani in ker ti še nimajo zadosti denarja, pa Angleži, ki bodo zato najbrže prejele pri tobaiku, rožnem olju in petroleju znatne koncesije. Nova vlada na Bolgarskem se še ni utrdila in že prodaja Bolgarsko tujim kapitalistom.

(Vrednost denarja.) Ameriški dolar velja od 87 do 88 dinarjev, laška lira 4,07 do 4,09, angleški funt od 407 do 412 francoski frank od 5,50 do 5,60, švicarski frank od 15,90 do 16,05 in češka krona od 2,65 do 2,68; madžarska krona velja 1 paro, sto avstrijskih kron 12 par in sto nemških mark 6 par. Nemška marka je torej še enkrat manj vredna ko avstrijska krona. Najslabši denarji se torej vrste sledeče: najmanj je vreden sovjetski, potem nemški, poljski in avstrijski. Ne bo dolgo, ko se bo tudi madžarska krona spustila v boj z avstrijsko.

(Letošnja žetev tobaka) bo dala okoli 20.590.600 kg in bo vredna okoli 706.404.000 dinarjev. Precejšnja množina tobaka se bo izvozila. Samo da ne bi pustili za doma le najslabši tobaki.

(Žetev na Madžarskem) bo srednja. Suša v maju je povzročila večjemu in ovsu dosti škode, dočim kaže pšenica dobro.

(Mariborski sejem z dne 12. junija.) Prignani je bilo 6 konj, 1 bik, 90 volov, 177 krav in 3 teleta. Povprečne cene so bile: debeli voli po 14 do 15, pol-debeli po 12,35 do 13,75, za rejo po 9,25 do 12,50, bikji za klanje po 12, klavne debele krave po 13,50 do 14,50, za rejo po 12 do 13,50, za klabase po 8,25 do 11, molzne po 10 do 13,50, breje po 10 do 13,50, in mlada živina po 10 do 13,25 dinarjev za kg žive teže. — Volovsko meso po 25 do 24 dinarjev, telečje po 25 do 23 in svinjsko po 30 do 38 dinarjev.

(Krufi v Beogradu cenejši.) Peki v Beogradu so znižali ceno belemu kruhu na 6 (preje 6,50), črnemu pa na 5 (preje 5,50) dinarjev za kilogram.

(Tržne cene v Gorici.) Na gorškem trgu so bile dne 12. t. m. sledeče cene: Cesen po 1,60 L. kg; špargelov 1,80 L. kg; čebula 1 do 1,20 L. kg; fižol sušen 1,80 do 2,20 L. kg; fižol koch 1 do 3,20 L. kg; svež grah 1,60 do 1,80 L. kg.

kg; radič 80 st. do 1.40 L. kg; špinača 1 do 1.20 L.; sirovo maslo 13 do 15 L. kg; prekuhan maslo 18 do 20 L. kg; mleko 1.20 do 1.40 L. liter; jajca 40 do 50 st. kos.

(Dunajski trg. (Cene v tisočih avstrijskih kron. Voli od 12.2 do 19, krave od 12.1 do 16, teleta od 19 do 28, mesene svinje od 28 do 31, pitane od 27 do 29 za kg žive teže; kokoši od 36 do 45; goveje meso od 23 do 44, telečje 24 do 44, svinjsko 32 do 46, slanina 25 do 28, ameriška mast 23 do 35 a. k. za kg; jajce od 1.2 do 1.3, krompir (letošnji) od 3.8 do 4, lanski od 0.6 do 0.8, čebula od 2.2 do 4; jabolka 1.4 do 8, češnje 12 — 14, orehi 9 — 10 za kg.

(Slednji predpisi veljajo za prevoz živine po železnici.) Živina se sme tovoriti samo v zaprte vagonne in sicer povezane (razen telet in svinj). Pri tovorjenju se mora paziti, da je v vagonu po možnosti samo živina ena spola; biki in krave se ne smejo skupaj tovoriti. V vagonu mora biti toliko prostora, da more iti v natovorjeni vagon ena oseba; za vsak komad drobnice mora biti dovolj prostora, da med potjo more leči. Za napajanje in krmljenje živine mora skrbeti naslovnik pošilke ali v posebnih primerih železnica. Živina, ki se bo predvidljivo vozila 24 ur, mora biti pred vtovarjenjem napojena in nakrmljena, a na potovanju se mora napajati vsaj vsakih 36 ur, ako ni velika vročina.

(Dosej se ne oddane obveznice) predvojnih posojil bivše Avstro-Ogrske naj se pošlje neposredno generalni direkciji državnih dolgov v Beogradu. — V zmislu razpisa generalne direkcije državnih dolgov v Beogradu D. br. 9167 z dne 18. maja 1923 se pozivajo vsi, ki svojih obveznic negaziranih predvojnih posojil bivše Avstro-Ogrske niso pravočasno oddali svojemu davčnemu uradu, da jih naknadno pošljejo neposredno generalni direkciji državnih dolgov v Beogradu.

(Industrijsko-obrtno vzorčna izložba) združena z vrtnarsko, vinsko, umetniško in gradbeno razstavo v Mariboru od 15. do 36. avgusta 1923. — Tehnične priprave za razstavo so v polnem teku, potrebno je le, da vsi oni industrijalci in obrtniki, ki se mislijo letošnje razstave udeležiti, čimprej svojo prijavnico vpošljejo in naj ne čakajo do zadnjega dneva, t. j. do 1. julija, ker do tega dne morajo biti vse prijavnice že v rokah uprave razstave. Prijavni rok poteče s 1. julijem, po tem roku došle prijavnice se bodo le v toliko vpošlevali, kolikor bo še prostora na razpolago. Kdor pravočasno svojo prijavnico vpošlje, lahko tudi na prostor, ki ga želi, računa, ob enem pa olajša tudi delo tehničnemu vodstvu razstave. Kdor želi lastni paviljon postaviti, naj vpošlje tozadevni načrt najkasneje do 20. junija 1923 upravi razstave v odobritev. — Polovična vožnja in popust pri prevozu razstavnih predmetov po železnici. Ministarstvo Saobračaja v Beogradu je dovolilo obiskovalcem »Industrijsko-obrtno vzorčne izložbe« v Mariboru 50% popusta pri prevozu razstavnih predmetov. Vsled tega bo de omogočeno vsakomur, da se te razstave udeleži, bodisi kot razstavlalec ali pa kot obiskovalec. — Vse informacije glede razstave daje uprava razstave v Mariboru, Aleksandrova cesta 22, kamor se je obračati pisмено, osebno ali telefonično. (Telefon interurban 325.)

(Kako se more varno shraniti posušeno meso.) (V »Koroškem Slovcu« predlaga nek kmetovalec sledeč način: Vzame se kak bolj nizki zaboj, zadostuje tudi kot kake suhe šrambe, na tla se posuje pičlo centimeter debelo čisto suh pepel. Na njega se dene kos za kosom v papir zavito okajeno meso; med velike kose se denejo manjši, da se preveč pepela ne porabi. Na te kose se dene zopet pepel in na istega zopet drugi kos v papir zavitega mesa. Cela umetnost obstoji samo v tem, da je pepel čisto suh in suho mora biti meso, in da je v papir zavito meso od vseh strani s pepelom pokrito ali obdano. Kajti potem meso ne more plesniti, ne morejo v meso priti črvi, ne miši in celo mačke ne praskajo rade po pepelu. Papir ima samo nalogo, da se pepel mesa preveč ne prime kar je sicer malo neprijetno, a ne škoduje čisto nič. Iz tega tudi sledi, da je za to vsak papir dober, tedaj tudi papir od starih časopisov. Na ta način sem jaz shranil nekaj posušenega mesa in slanina že dvakrat po 2 leti, ne da bi se kaj pokvarilo. Pred leti se je moje prvo posušeno meso obesilo v prav lepi šrambi. Ker so bila okna zaprta in vreme menda bolj vlažno, je meso že proti koncu februarja začelo postajati vlažno in plesneti. Ko bi meso pustil tam še en mesec bi bilo že zanič. Moral sem dati meso na drugi kraj, da se je zopet na novo posušilo. Tudi prav suhega pepela nisem imel. Dal sem meseca aprila bolj vlažni ozir. stari pepel popoldne na sonce, da se je popolnoma posušil, in na to sem šele vložil noter meso. Brez vsake škode se tako meso lahko po letu pregleda ali drugače zdravna, samo zunaj na zraku ne sme preveč dolgo ostati, da ne pridejo muhe zraven ali da zopet vlažno ne postane.

Raznoterosti.

(Poslednji dnevi cesarjevega Rudolfa.) Pred kratkim so izšla avtentična odkritja o poslednjih dnevih pokoj. cesarjevega Rudolfa, s katerimi so razpršene vse bajke in laži, ki jih je svojčas širil dunajski dvor. Tragedija Rudolfa je obstojala v tem, da je bil nesrečno oženjen. V njega pa se je silno zaljubila mlada in lepa baronica Marila pl. Vecser. Baronica je bila v Rudolfa tako zaljubljena, da svoje ljubezni niti skrivati ni mogla. Njena mati jo je zelo svarila in opominjala in baronica je spoznala, da ima mati prav. V tem pa je nastopila prijateljica matere, grofica Larrisch, ki je dosegla sestanek med Marijo in Rudolфом. Po skrivnih hodnikih je prišla Marija v dvor na Dunaj, kjer jo je pričakoval Rudolf. Prvi sestanek je trajal le malo časa, saj sta oba prvič govorila. Ljubezen Marije se je po sestanku še stopnjevala, pa tudi na Rudolfa je naredila Marija globok vtis. Pričela sta se redno sestajati in njuna ljubezen je rasla. Rudolf je preveč ljubil Marijo, da bi jo ponizal za prilječno in tako sta sklenila, da umrta skupno. V lovskem dvorcu Mayerling se je dovršila žaložara. Po strastni noči je ustrelil Rudolf najprej Marijo, nato pa še sebe. Ko je zvedel dvor o nesreči, se je ponašal naravnost lopovsko. Težko prizadeto mater je javno obdolžil, ko da bi bila zvodnica hčerke, da si je z žrtvovanjem hčerke hotela gneto pomoči. Mater niso pustili, da bi pokopala hčerko in celo rajnki, tako razkrižali »dobri« Franc Jožef, jo je surovo nahrulil in vedoma poročal kleveto. Telo Rudolfa so seveda takoj balzamirali dočim so pustili ležati Marijo dolgih 36 ur v mlaki krvi. Šele po operativnih posredovanjih bratov in sorodnikov Marije, so dovolili njen pokop, toda pogreba sta se smela udeležiti samo dva sorodnika, niti mati in noben brat. Tudi so prepovedali, da bi se postavil Mariji spomenik. Javno pa je avstrijski klerikalni dvor razglasil, da je Marija izvršila samomor. Kako lažljivo je bilo to, kažejo najlepše pisma.

ki sta jih zapustila nesrečnica. Marija piše materi: »Draga majka! Oprostite mi, kar sem storila. Nisem se mogla upreti ljubezni. Po njegovem (Rudolfovem) privoljenju hočem, da bom skupaj z njim pokopana na Aland. Srečnejša sem v smrti, ko v življenju. Tvoja Marija.« — Njena želja se vsled surovosti dvora ni izvršila. Svoji sestri pa je pisala Marija: »Draga sestra! Obadva ideva blažena v nepoznano. Spomni se včasih tudi mene. Bodi srečna in poroči se le iz ljubezni. Jaz tega nisem mogla storiti, ljubezni se pa tudi nisem mogla upreti in zato grem z njim. Ne lokaj, jaz grem vesela tja... Se enkrat: Z Bogom! — Bratu pa je pisala: Dragi brat! Z Bogom! Z drugega sveta bom envala nad teboj, ker te zelo ljubim. Tvoja zvesta Marija.« — In tako se je dovršila žaložara.

(Kako je tam preko?) Laške oblasti so prislile na Gorškem starše, da je moralo oditi okoli 600 otrok v Rim, da se poklonijo neznanemu vojaku. Iz vsake šole so morali oditi 2 do 4 učenci. Stroški vožnje znašajo 150 lir (okoli 675 dinarjev), ki jih morajo nositi starši samil. — V Borštu v Istri je en sam Italijan in sicer postajenačelnik. Če kak otrok zamudi v šoli laško uro, se morajo starši pred postajenačelnikom opravičiti. — Slovenski jezik je na Gorškem na sodniji prepovedan. Vse slovenske vloge morajo biti prevedene na laško.

(Nepričakovani krogar.) Toda ne čisto po pravici. V telesu 4030 ubitih krogarjev so našli 42826 zrnov žita, pa tudi 43997 ostankov raznih žuželk, ki bi v treh letih svojega življenja požrle gotovo 10 milijonov žitnih klasov, kar je preko 200 milijonov zrn. Toraj zasluži tudi krogar nekaj obzira. (Najmanjši gramofon.) Nek Madžar je iznašel gramofon, ki je tako majhen, kakor žepna ura. Nazval ga je »Liliput-gramofon«. V vsakem gramofonu je 10 plošč in na vsaki plošči dva godbena komada. Plošče so tako majhne, da se jih more v žepu telovnika nositi toliko, kolikor je potreba za ves večer. Če se postavi gramofon na šampanjski kozarec, potem ima tako močan glas, da se ga sliši po celi dvorani.

(Stanovanjska muzej v starem Rimu.) Stari Rimljani so imeli prav iste težave vsled pomanjkanja stanovanj, kakor jih preživljajo današnja mesta. Tako je v letu 150. pred Kristom se pritožil neki senator, da hoče imeti nek gospodar od njega 6000 sesterce (okoli 9000 dinarjev) najemnine za neko izbo, dočim je plačeval prejšnje leto samo 3000 sesterce. Znan Crassus je obogatil le na ta način, da je zidal veliko stavilo hiš in potem oddajal stanovanja silno drago. Bil je zaradi tega opetovano tožen in sodniki po vseh mestih Italije so imeli z njim obilo posla. Odranje najemnikov je tako neznošno raslo, da je bila pod Cezarjem izdana naredba, da se more zahtevati za izbo v Rimu najemnine samo 2000 sesterce (3000 dinarjev), na deželi pa le 500 sesterce (okoli 750 dinarjev).

Izpred sodišča.

Smrtina obsodba.

Neža Janc je bila silno brezsrčna žena. Svojeke moža, ki je bil po soglasni izpovedi pričen delavec, miren in dober mož, ni mogla videti in je to tudi opetovano pokazala. Med svetovno vojno bi imel dobiti mnogo dohodov. Toda ona je pisala vojaški oblasti, da moža ni doma prav nič treba in tako je bil mož ob upokojenosti. Ko je bil med vojno mož s svojim oddelkom v domači vasi, je žena dosegla, da je bil mož navezan, in sicer na njeno ovdobo. Ze pred nekako osmimi leti je Janc udarila svojega moža s sekro, da ga je obilila kri. Kljub temu pa je živel mož na svojo nesrečo še vedno z ženo. Zakon je bil skrajno nesrečen in v hiši so bili večni prepri. Pri nekem takem, čisto malenkostnem prepri pa je pograbila Neža tesarsko sekuro in udarila ž njo moža po glavi, da se je tako zgrudil. Nato mu je z usedom in z ostrino sekire prizadejala še več ran, da je bil mož čisto ssekkan. Nato je odprla Neža vrata in zaklicala: »Sosedje! Poldite gledat, kako dek crkava! Ko je ubijala moža ji je zaklicala njena 10 letna hčerka: »Le dajte, da bo crknil.« Po umoru je Neža še mirno večerjala, nato pa se je javila orožnikom. Neža pa ni bila silno nasilna proti lastnemu možu, temveč tudi proti drugim. Tako je neko ženo udarila tako, da ji je izbila več zob. Neža je bila sicer zelo lahkomiselna in razuzdana ženska. Sploh je razprava razkrila zelo žalostno sliko. Porotniki so vprašanje glede glavne krivde potrdili, naka je bila Neža Janc obsojena na smrt na veš-

ali. Ko je slišala Neža razsodbo se je zajokala. Preje pa je brez kesanja priznala vse in tudi njene najbolj okabne vzklile.

Od stopnje do stopnje.

Franc Simenko je bil sin premožnih staršev in je imel poino prilike, da postane dober posestnik. Toda Simenko je bil delamržen in postopanje mu je bil najljubši posel. Ker pa postopanje ne »nese«, se je lotil Simenko tihotapstva, v glavnem s saharinom. Če pa je človek enkrat na krivi poti, potem gre nevezdržema navzdol. To se je pokazalo tudi pri Simenku. Iz tihotapca je postal tat, ki je kradel ko sraka. Od tatu pa je le še en korak do roparja in komaj 22 letni Simenko je postal tudi to. V zvezi z enako ničvrednim Otmarjem Omolecom je Simenko dne 9. decembra lanskega leta viomil v Krotmajerjevo stanovanje v Ljubnem na Stajerskem. Med drugim sta se zlikovca polastila tudi dveh hranilnih knjižic, ki jih pa nista mogla nvočiti. Jezna vsled tega, sta počakala nato zvečer Krotmajerja in ga napadla. Udarila sta ga po glavi, da se je zgrudil Krotmajer nezavesten na tla, na kar sta ga oropala. Omoleca so kmalu nato aretirali v Gradcu. Simenka pa je zagrabila roka pravice v Mariboru. Pred Mariborsko poroto je bil obsojen Simenko na 12 let težke ječe.

Tatvina pri Mayerju.

Alojz Omahen je bil uslužben pri oblačilnici v Ljubljani. Svojo službo pa je opravljal na ta način, da se je pustil čez noč zapreti v skladišče tvekd. Mayer, kjer je tudi skladišče oblačilnice. V skladišču je nato kradel blago ter ga zvezal v velike bale. Zjutraj so potem bale odpravili skupno z od tvekd pripravljenimi balami na kolodvor. Omahen in njegov tovariš Martin Vovk pa sta poskrbela, da je ukradena bala ostala v neki gostilni, odkoder sta potem razpečala ukradeno blago po kmeth. Tička sta tako nakradla ogromno blaga in živela seveda nadvse potratno. S tem pa so jima prišli na sled in tako sta dobila mesto vselega življenja približno z rčetom in sicer Vovk za dobo poldruglega leta, Omahen pa za eno leto. — Pripominjamo, da so detektivni našli pri ljudeh zelo veliko ukr-

denega blaga in so ga morali ljudje vrniti brez odškodnine, pa čeprav so si iz blaga že naredili obleke. Ne kupujte ukradenega blaga.

Velika tatinska družba.

Ivan Meserko, Alojzij Meserko, Anton Resnar in Ernest Dečman so bili člani skrajno predrzne tatinske družbe, ki je zlasti »delovala« po deželi, kadar so bili kmetje na polju. Vsa Gorenjska in Dolenjska je silno trpela od teh lopovov. Vse, kar jim je prišlo pod roko, vse so pobrali. Da je bilo življenje prijetnejše, so imeli seboj razne vlačuge, katere je roka pravice dosegla že preje ko nje. Dne 14. junija so stali ti izprienci pred sodiščem. Svoja dejanja priznavajo. Vse priče so izpovedale zanje zelo obtežljivo. Za Ernesta Dečmana se ni moglo dokazati, da je bil član te tatinske družbe, dasi ni bil nedolžen. Obsojeni so bili Ivan Meserko na 5 let, Alojzij Meserko na 3, Anton Resnar na 4 in Ernest Dečman na 1 leto težke ječe. Oškodovancem morajo obsojeni povrniti škodo.

Nezvest poštni sel.

Ludvik Both, poštni sel v Dubrovniku je pomajel podpise na poštinih nakaznicah in izplačeval denar mesto strankam — sebi. Izgovarjal se je, da ni mogel izhajati s svojo nizko plačo, ko je imel komaj 1400 kron na mesec. Obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe.

NAHOD? GLAVOBOL? Zobobol? Trganje? Odrečajo večkrat mišice in živci? Prijetno čustvo kreposti prinese pravi Felierjev Elzafluid! Najboljše hišno sredstvo, lajša bolečine, osvežuje in jača ter čez 22 let priljubljeni kosmedikum za nego kože. las in ust! Veliko močnejši izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! S pakovanjem in poštnino 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnatih ali 12 specialnih steklenic 208 dinarjev in 5 odstotkov doplatka razpošilja: lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elizatr št. 344, Hrvatsko.

Odgovori somišljenikom in prijateljem.

IZ LISTNICE POSLANČEVE.

J. P. v B. št. 14. p. G. P. — Vaša pritožba je dospela na ministrstvo. Ker pa je glasila zoper odlok prve instance, je bila poslana na reševanje v drugo instanco v Ljubljano. Le če še druga instanca v Ljubljani neugodno reši, šele potem je mogoča pritožba na ministrstvo.

Tov. Kušarju. — Danes dobil v zadavi zapuščine g. Antona Kraljiča odgovor od min. vnanih zadev (konzularno odelenje) v katerem trdijo, da tak predmet tamkaj ne postoji in bi bilo v tem slučaju treba ponovno uložiti. Odgovor si ogledj o priliki v Lj. v tajništvu.

Trg. in obrt. zbornica v Ljubljani. — Doposlano in vrlo upravičeno resolucijo glede povišanja za 40 odstotkov vseh postojećih davkov, s čimer je zagrozil g. finančni minister, prejel in ga takoj posetil. Tekom daljše konference mi je priznal, da uvideva, da nekateri sistemi obdavčenja tega ne preneso, da jih bo treba izvzeti. Tudi me je zagotovil, da povišanje ne bo potrebno za 40 odstotkov, nego bo mnogo manjše zadostovalo.

K. H. v L. — Prošnjo prejel, priporočil in oddal naslovu. Izgleda, da bo uslišana.

Tov. Ureku. — Prejel. Najvažnejše že uredil. Ko bo cela stvar končana, sporočim vse obširne pismo.

Županstvu Metlika. — Slučajno izvedel, da pristojni referent ni držal meni dane besede in da brzoval ne ustavlja pri vas, kar se je zgodilo na neugodno poročilo zagrebške direkcije. Danes interveniral ponovno. Izdan je

ukaz, da se naj vlak ustavlja »po potrebi« to je za pol minute, ako so potniki. Blagovolite mi javiti, kdaj se bo to zgodilo!

Podkoren. (Paša na planini Trenta.) — Dobil vaše obvestilo kakor judi od fov. Ažmana. Močno začuden sem takoj posetil gen. direktorja carine, ki se je istotako začudil, da se njegov ukaz še ni izvršil. Carinarna, kateri pripadate, bi morala to sama po službeni dolžnosti storiti. Saj ni treba drugega, kakor da vam živino popišejo, da položite za vsako glavo predpisano carino, jeni pa jo zopet dvignete, ko prizenete živino s planine. Na Rakeku je slučaj malo zamotanejši, pa tudi tam je mogoče. Predno te vrstice prečitete, bo odpotoval v Ljubljano k glavni carinarni poseben odposlanec, da uredi to vprašanje. Prosim torej pravočasnega obvestila, ker bi moral v slučaju zopetne ga odlašanja vložiti interpelacijo.

O. S. v N. m. — Zaželjene postavke ni v naknadnih kreditih, ker — pravijo — po zakonu ne spada vanje. Pač pa je sprejeta v likvidacioni budžet in sicer v partiji 1468 — 3 od 7. 12. 22. Kdaj bo pa sprejet, to pa sam bog ve.

Odbor okr. zast. Ormož. — Prejel. Storit vse potrebne korake. Če bo pa kaj rezultatov, sporočim pozneje.

Iz listnice uredništva.

Obrtno društvo v Središču. — Objavo za obrtni shod v Središču prejel pekasno. Naš list je bil zaključen že 12. t. m., vaša objava pa je bila oddana 11. t. m.

Turški Pavliha.

Rečejo Nasradinu-hodži:

»Glej, tam goska beži.«

A Nasradin-hodža:

»Kaj to mene briga?«

Reče mu drugi:

»Glej no, v tvojo hišo gre.«

On mu odvrne:

»Kaj to tebe briga?«

Nekoč je potoval Nasradin-hodža v Konjiko (Ikonia, mesto v Mali Aziji). Ko se sprehajala po trgu, stopi v prodajalno sladničarja in prične jesti. A sladničar se zadere nanj:

»Hej, brate, kaj pa delaš?« in lop, udari po njem.

A Nasradin-hodža je mirno dalje in reče:

»Kako krasna dežela je to? Tukaj gojijo ljudi z batnami, da jedo slaščice.«

Nekoč se je spri Nasradin-hodža z nekim človekom in od tedaj sta živela v sovražstvu. Ko umre pozneje oni človek, pozovejo Nasradina-hodžo in mu rečejo:

»Pridi in moli mu na grobu!« (»Bog je samo eden in Mohamed je njegov prorok, tako molijo na grobu.)

Nasradin-hodža jim odvrne:

»Oni človek je name jezen in ne bo hotel poslušati mojih besedi. Zato pokličite drugega hodžo!«

Nasradin-hodža gre na trg, a deca iz sosesčine mu naprti razna naročila. Neki otrok mu reče:

»Evo ti denar pa nesl moje čevlje k čevljarju, ker me nekam žuljo.

Nasradin-hodža odgovori:

»Kdor ima denar, ga čevlji ne žuljo.«

Nekega dne gre Nasradin-hodža na pojedino. A ker je prišel v svoji stari obleki, ga nihče ne pogleda.

Nasradin-hodža se vrne takoj domov, kjer je imel novo obleko, se preobleče in gre zopet na obed. Tedaj stopijo prirideljiti te slavnosti pred njega, ga pozdravijo na najbolj svečan način in ga posadijo celo omizju na čelo.

Ko vidi Nasradin-hodža takšen sprejem, začne sam pozdravljati in se klanjati svoji obleki.

Tedaj ga prašajo:

»Kaj pa delaš, gospodar?«

Nasradin-hodža jim odgovori:

»Oni svečani sprejem ne gre meni, temveč moji obleki.«

Nekega dne rečejo Nasradinu-hodži:

»Ti imaš nekaj jesiha, ki je štirideset let star. Daj nam ga nekoličko.«

Odgovori jim:

»Če bi bil vedno od njega dajal, bi ga ne bilo več in bi tudi ne bil štirideset let star.«

Nasradinu-hodži so dali piščal in mu rekli, naj zasvira.

Nasradin-hodža zasvira, kakor je pač znal.

Tedaj mu rečejo:

»Mar se tako svira na piščal? Svirači imajo navado, da hodijo nekoliko sem in tja, predno zasvirajo.«

Odgovori jim:

»Oni ne morejo takoj najti glasu, zato gredo sem in tja, da ga iščejo. Jaz sem ga pa takoj pogodil, čemu bi tedaj hodil najprej sem pa tja?«

Nekdo skrije jajce v pest in reče Nasradinu-hodži:

»Če ugaaneš, kaj imam v roki, dobiš jajčno jed.«

Nasradin-hodža reče:

»Povej mi, kako izgleda, pa bom uga-

nil.«

Nato mu odvrne oni:

»Zunaj belo, znotraj rumeno.«

A Nasradin-hodža odgovori:

»Ze vem, kaj je. Izrl si belo repo in po-

ložil vanjo rumeno repo.«

Žena Nasradina-hodže je imela bolečine v boku, pa ga je prosila, naj gre po zdravnik. Takoj vstane in odide. Ko je bil na dvorišču, mu zakliče žena skozi okno:

»Ni treba zdravnika, bolečine so minule!«

A Nasradin-hodža niti ne posluša, odide k zdravniku in mu reče:

»Moja žena je bolela in me prosila, naj ji pokličem zdravnika. A ko sem bil na dvorišču, je kričala za mano, da ni treba zdravnika. Prišel sem torej in ti povem, da ti ni treba priti.«

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUZNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica šte. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVE Din 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtoč-

neje in najkulantneje.

Brzjaviti: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (me-
njainica v Kolo-
dvorski ulici)

Proda se dvoje posestev

Prvo obsega iz lepe zidane hiše, živin-
skega biva, kosilnice, drvarnice in uljaka.
V hiši se nahaja dobro ideo gostilna,
trgovina in tobačna trafika.
Posedstvo meri ca 5 orlov prav rodovit-
ne semije ima dva vrta za zelenjavo,
1 sadonosi, 2 jivre, 1 travnik in 1 pa-
relo gozda.
Posedstvo leži tik okrajne ceste 10 mi-
nut od trga in 10 minut od sosedne farne
cerkve.

Drugo malo posedstvo leži 15 minut od
trga in 15 minut od sosedne farne cerkve,
obsega iz hiše, biva, sadonosi, 1 travi-
nika in 1 jivre.

Naslov pove upravnistvo »Kmet. list«.

**Komno, janež, rdečo deteljo,
semenjsko ajdo, lipovo cvetje,
suhe gobe i. t. d.**

plačuje najbolje
SEVER & KOMP.
Ljubljana, Wolfova ul. šte. 12.

Kmetovalci pozor!

Dospele so staroznane
naravnosive **Zeilinge-
jeve kose** v vseh veliko-
stih in se dobijo po zelo niz-
kih cenah pri **Ekonomu**,
osred. gospodarski zadrugi
v Ljubljani.

Izjava.

Podpisani **Gabrijel Jevšnik**, posestnik
v Gaberkih obžalujem, da sem geo-
metru, asistentu Božo Tripolo iz Celja
očital nepravilno ravnanje, ga prosim
za odpustanje zato ker je odstopil od
obtožbe.

Šoštanj, 15. junija 1923.

Gabrijel Jevšnik.

Nabavno središče za poljoprivredne strojeve

Krunoslav Stjepan Jakovlić k. d.

Zagreb, Zrinjski trg 1

Brzojavni naslov: »POLJOSTROJ«.

Telefon 14-35.

Glavno zastopstvo **Mc. Cormik**ovih izdelkov.

International Harvester Comp. of America, Chicago.

Dobavlja takoj originalne **Mc. Cormik**ove kosilne
stroje za travo in žito z odlagačem in povezačem,
grablje za seno, sejalce za koruzo, motorje s pe-
trolejskim pogonom »JHC«, vsakovrstne strojne de-
le tipa **Cormik, Deering, Plano, Ostborn, Milwaukee,**
Champion, nadalje pluge, brane, decimalne tehtnice,
vetrenjače, mlne za sadje, stiskalnice za seno.
Kompletne naprave za snaženje semen.

**Zanesljivega
viničarja**

sprejem takoj ali pozneje. Sa-
mee ali oženjen brez otrok ima
prednost. Prosto stanovanje, oraj
zemlje drugo po dogovoru. Sprej-
mem takoj tudi hlapca, prejemki
po dogovoru. Ponudbe na **Franc**
Pezdirec, Drašiče pošta Metlika.

**Lepo
domače platno**

75 cm in 150 cm široko, iz lanene
preje, izredno trpežno izdeluje tkal-
nica »**KROSNA**« v Ljubljani, Zrin-
skega cesta 6 (nasproti cerkve Sv
Jožefa). Sprejema laneno prejo v
tkanje, zamenja platno za predivo in
pošilja vzorce na zahtevo.

Prva srbska izdelovalnica
otroških vozikov, pletenih
košar ter tovarna balonov

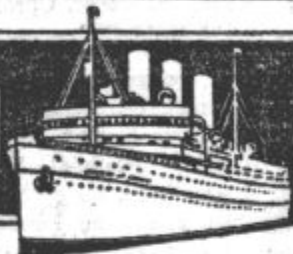
**Djordja
Milosavljevića**
v Jagodini.

ima na skladišču vse vrste ba-
lonov po najzmernejši ceni.
Belo in zelo močno pletenje.

Lastni izdelek.

Išče se zastopnik za mesto in okolico.

CANADIAN

PACIFIC

Največje transportno podjetje

EVROPA

CANADA

AMERIKA

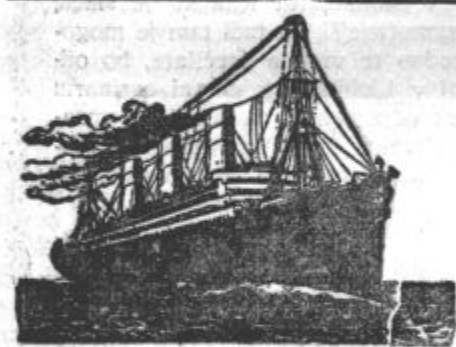
Samo 4 dni na odprtem morju. Najhitrejša in najboljša zveza preko
Hamburga. Antwerpna in Cherbourg s glasovitimi »**Empress**« par-
obrodi na dvojne vijake. Odhod vsake nedelje. Daljne informacije glede
vozov, odhoda, potniškega vizuma, priloge, predpisa useljevanja v
Kanado in Zveznjene države daje agencija

Canadian Pacific, Zagreb, Petrinjska ul. 40.

JOSEF ZIDAR, Ljubljana, Wilsonova (Dunajska) cesta šte. 31.

„Gazela-milo“

je najboljši domači izdelek.
Dobi se v vsaki trgovini.

**Hamburg
Amerika
linija**

United American lines inc.

Filijalka

Simon Rmetec, Ljubljana, Kolodvorska ul. 26.

Sprejema potnike v južno in severno Ameriko, tadajja točna pojasnila in prodaja vozne liste.

Odhod iz Ljubljane vsaki teden.

Glavno zastopstvo
za Jugoslavijo **J. G. Drašković, Zagreb,**
»B« cesta pri državnem kolodvoru.

PODRUŽNICE: Beograd: Balkanska ulica 25. Sušak: Jovo Gj. Ivošević, Karo-
linska cesta 100. Split: Ante Buić, Diklecijanova obala 13. Gruz: Ivo Lovričević.
Eltolj: Gjergje J. Dimitrijević & Komp. Bulevard Kralja Aleksandra 187. Vel.
Bečker: Dušan Lj. Mihajlović, Trg Kralja Petra 4.

Potnike do Hamburga spremlja družbeni uradnik.

Koranit!

Najboljši material za pokriva-
nje streh. Prevzamem tudi črno-
pokrivaška dela, strehe iz lesne-
ga cementa in strešne lepenke.

Skladišče:

Maks Ussar

Maribor

Gregorčičeva ul. št. 17

Prvovrstno metliško

belo, rdeče in črno

VINO

ima v zalogi po nizki ceni »**EKONOM**«,
osrednja gospodarska zadruga
v Ljubljani, Kolodvorska ulica šte. 7.

Ustanovljeno
leta

1910

KAMENIT
TOVARNA UMETNEGA
ŠKRILJA IN
ELEKTRARNA
GRUŽNA
D.O.O.

LAŠKO
Slovenija

Dolgoletna

garancija

za dobro

kakovost!

Cenejša kakor ilovna opeka!

Kamenit sestoji iz azbesta (kamen) in portland-cementa, vsled tega je taka streha
vedno močnejša in ne zahteva nobenega popravila. Dolžnost vsakega
posestnika strehe je, da si naroči večno trpežno in ognja varno streho iz

Kamenita.

Zahtevajte brezplačno ponudbe in obiske!

Izjava.

Dne 16. januarja 1923 se je
mudil v moji gostilni meni nezna-
ni človek, ki se je izdal za
Ivana Kirbiša, posestnika in
bivšega narodnega poslanika iz
Prepol. Napravil je tudi dolg na
pijači v znesku 1295 K. — Jaz
sem temu človeku verjel in ko
mi kasneje ni poplačal mojega
računa, sem zahteval od gori
imenovanega g. Kirbiša, da mi
plača ta dolg. Prepričal sem se
pa, ko sem se sešel kasneje z
g. Kirbišem osebno, da dotičnik,
ki je napravil pri meni dolg, ni
z njim identičen ter da je samo
izbral ime g. Kirbiša, da je mo-
gel meni izvahtati pijačo in hrano
na kredit.

Zahvaljujem se tem potem
g. Kirbišu, da ne izvaja iz moje
zmote nikakih posledic.

V Mariboru, 11. junija 1923.

Franc Posega

gostilničar v Laporju.

XXXXXXXXXXXX

Priznано najboljšo

»peklenke kose« (Höllensensen),
priporočajo založnik in samopro-
daja te znamke za Jugoslavijo,
tiskar **F. S. ŠERANAR, Viskja gora.**

Preprodajalcem ugodne cene!

XXXXXXXXXXXX

SLAVENSKA BANKA d. d., ZAGREB

Podružnica: **LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 24.**

Dejniška glavnica in rezerve Din 50.000.000.

Vloge čez Din 125.000.000.

Podružnice:

Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor,
Murska Sobota, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Sibenik, Velikovec, Vršac.

Ekspoziture:

Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka, Jesenice.

Agencije:

Buenos Aires, Rosario de Santa Fe

Afilijacije:

Slovenska banka, Ljubljana, Jugoslovenska industrijska banka d. d. Split,
Balkan Bank r. t. Budapest, Vaczi utca 35, Bankhaus Milor Robert Alexander,
Wien I. Augustinerstrasse 8.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Zvezna tiskarna in knjigarna

V LJUBLJANI - Wolfova ulica šte. 1.

Poštni predal 74.

::

::

::

::

::

::

::

::

::

::

::

::

Telefon 359.

Izvršuje vsa tiskarska dela po konkurenčnih
cenah ter se za cenjena naročila najtopleje
priporoča.

Zahtevajte proračun!

Točna postrežba!